

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 24. avgust 2015. godine
Ref. br.: RK 826/15

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI98/14

Podnosilac

Rasim Rashica

**Ocena ustavnosti rešanja PPC. br. 39/2011
Vrhovnog suda od 5. avgusta 2011. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija i
Bekim Sejdiu, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Rasim Rashica iz sela Bresje, opština Kosovo Polje, zastupljen od strane advokata, gđe Vahide Braha iz Prištine (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Osporena odluka je rešenje [PPC. br. 39/2011] Vrhovnog suda od 5. avgusta 2011. godine, kojim je Vrhovni sud odbio predlog podnosioca zahteva za ponavljanje postupka, kao neosnovan, i potvrdio reviziju Vrhovnog suda Kosova.
3. Ovo rešenje je uručeno podnosiocu zahteva 13. marta 2014. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene odluke kojom je, navodno, došlo do povrede člana 24. [Jednakost pred zakonom], člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], člana 49. [Pravo na rad i obavljanje profesije] i člana 54. [Sudska zaštita prava] Ustava Republike Kosovo i bitnih povreda Zakona o parničnom postupku i Zakona o obligacionim odnosima Kosova.

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56. Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 12. juna 2014. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 4. jula 2014. godine, predsednik Suda je odlukom GJR. KI98/14 imenovao sudiju Altay Suroy za sudiju izvestioca i odlukom KSH. KI98/14 imenovao Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Snezhana Botusharova i Ivan Čukalović.
8. Dana 23. januara 2015. godine, Ustavni sud je obavestio podnosioca zahteva i Vrhovni sud Kosova da je pokrenut postupak ispitivanja ustavnosti rešenja Vrhovnog suda Kosova. Ovim obaveštenjem Ustavni sud je od podnosioca zahteva i Opštinskog suda u Prištini tražio da dostave kopiju dostavnice sa datumom prijema rešenja PPC. br. 39/2011 Vrhovnog suda od 5. avgusta 2011. godine. Sud je, takođe, poslao kopiju zahteva Vrhovnom sudu.
9. Dana 2. marta 2015. godine, Opštinski sud je dostavio tražene informacije i u odgovoru Opštinskog suda stoji da je dana 13. marta 2014 godine podnosilac zahteva primio sporno rešenje Vrhovnog suda Kosova.
10. Dana 3. jula 2015. godine nakon razmatranja izveštaja sudije izvestioca, Veće za razmatranje, je iznelo preporuku Sudu, u punom sastavu, za neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

11. Dana 23. oktobra 2003. godine, Penzioni fond Energetske korporacija Kosova (u daljem tekstu: EKK) je doneo odluku u vezi sa zahtevom za privremeno penzionisanje podnosioca zahteva. Na osnovu ove odluke, podnosiocu zahteva se odobrava zahtev za privremenu penziju Penzionog fonda EKK.
12. Nezadovoljan gore navedenom odlukom, podnosilac zahteva je uložio žalbu Komisiji za rešavanje nesporazuma Penzionog fonda EKK. Ista komisija je odbila žalbu podnosioca zahteva i potvrdila odluku Penzionog fonda EKK.
13. Dana 8. januara 2004. godine, nezadovoljan odlukom Komisiji za rešavanje nesporazuma Penzionog fonda EKK, podnosilac zahteva podnosi tužbu Opštinskom sudu u Prištini.
14. Dana 8. juna 2005. godine, Opštinski sud u Prištini je [rešenjem CI. br. 4/2004] odbio žalbu podnosioca kao neblagovremenu.
15. Dana 28. februara 2007. godine, Okružni sud u Prištini je [rešenjem Ac. br. 38/2006] usvojio žalbu podnosioca zahteva, te poništio rešenje Opštinskog suda i isto vratio Opštinskom sudu na ponovno odlučivanje.
16. Dana 23. novembra 2007. godine, Opštinski sud u Prištini je nakon ponovljenog postupka [presudom C1 br. 102/2007] usvojio tužbu podnosioca zahteva, poništivši kao nezakonitu odluku Penzionog fonda EKK, kojom je podnosiocu zahteva odobren zahtev za privremenu penziju i obavezao EKK da podnosica zahteva vrati na predhodno radno mesto.
17. Protiv ove presude EKK je uložila žalbu Okružnom sudu u Prištini.
18. Dana 14. oktobra 2008. godine, Okružni sud u Prištini je [presudom Ac.br. 392/2008] odbio, kao neosnovanu, žalbu EKK i potvrdio presudu Opštinskog suda.
19. Protiv ove presude je EKK podnela zahtev za reviziju Vrhovnom sudu. Dana 3. marta 2010. godine, Vrhovni sud Kosova je [presudom Rev. I. br. 40/2009] odobrio reviziju EKK, preinačavajući presudu [C1 br. 102/2007] Opštinskog suda i presudu [Ac.br. 392/2008] Okružnog suda, tako da tužbeni zahtev podnosioca zahteva odbija kao neosnovan.
20. Protiv presude Vrhovnog suda, podnosilac je podneo zahtev za ponavljanje postupka. Dana 5. avgusta 2011. godine, Vrhovni sud je [rešenjem PPC.br. 39/2011] odbio, kao neosnovan, predlog podnosioca za ponavljanje postupka.

Navodi podnosioca

21. Podnosilac zahteva tvrdi da su osporenom odlukom prekršena prava zagarantovana članom 24. [Jednakost pred zakonom], članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], članom 49. [Pravo na rad i obavljanje profesije] i članom 54. [Sudska zaštita prava] Ustava Repulike Kosovo i bitnih

povreda Zakona o parničnom postupku i Zakona o obligacionim odnosima Kosova.

22. Podnosilac zahteva traži od Suda:

“Od ovog Suda tražimo da proglasi nevažećom presudu Vrhovnog suda, Rev. br. 40/2009, od 03.03.2010. godine i da ponovo odluči o izgubljenom pravu, u skladu sa predmetom tužbenog zahteva (o pravu na naknadu plata).“

Relevantne zakonske odredbe

UNMIK Uredba br. 2001/27
O Osnovnom zakonu o radu na Kosovu
Član 11.

Prestanak ugovora o radu

Član 11.1 Ugovor o radu prestaje:

[...]

(b) Pismenim sporazumom između zaposlenog i poslodavca;

[...].

Ocena prihvatljivosti zahteva

23. Sud prvo ispituje da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom i Poslovníkom.

24. U tom smislu, Sud se poziva na član 113. Ustava, koji propisuje:

„1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.“

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.“

25. Sud se poziva i na član 48. Zakona, koji propisuje:

Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.

26. Sud dodatno uzima u obzir i pravila 36 (1) (d) i 36 (2) Poslovníka, koja propisuju:

“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:

[...]

(d) ako je zahtev prima facie opravdan ili nije očigledno neosnovan.

(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključí:

- (a) da zahtev nije *prima facie* opravdan, ili
- (b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava, ili
- (c) da podnosilac zahteva nije žrtva kršenja prava zagwarantovanih Ustavom, ili
- (d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju.”

27. Sud primećuje da se u ovom slučaju podnosilac zahteva žali na činjenicu da je Vrhovni sud, odlučujući po reviziji, preinačio prvostepenu i drugostepenu presudu i njegov zahtev odbacio kao neosnovan. Ovu odluku Vrhovni sud je potvrdio odbacivanjem zahteva za ponavljanje postupka.
28. U tom smislu, Sud primećuje da je Vrhovni sud u svojim odlukama pružio opsežne razloge za svoje nalaze. Stoga, Vrhovni sud je obrazložio svoje odluke i argumentovao svaku tvrdnju podnosioca zahteva u pogledu odbijanja njegovog predloga.
29. Na osnovu toga, Sud smatra da je objašnjenje dato u rešenju Vrhovnog suda jasno i pravno argumentovano, a da postupci nisu bili nepravični ili proizvoljni (Vidi: *mutatis mutandis*, *Shub protiv Litvanije*, br. 17064/06, odluka ESLJP od 30. juna 2009. godine).
30. Ustavni sud u nastavku ponavlja da nije njegova dužnost, prema Ustavu, da deluje kao sud četvrtog stepena u pogledu odluka donetih od strane redovnih sudova. Uloga redovnih sudova je da tumače i primenjuju relativna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi slučaj: *Garcia Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. godine; vidi i slučaj: KI10/12 podnosilac zahteva *Rasim Kozmaqi*, Ustavni sud, rešenje o neprihvatljivosti od 25. novembra 2013. godine).
31. Sud naglašava da nezadovoljstvo podnosioca ishodom slučaja ne može samo po sebi pokrenuti argumentovanu tvrdnju o povredi odredaba Ustava (vidi slučaj: *Mezotur-Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske*, br. 5503/02, ESLJP, presuda od 26. jula 2005. godine).
32. Dakle, Sud primećuje da podnosilac zahteva nije potkrepio svoju tvrdnju na ustavnim osnovama i nije pružio dokaze, koji ukazuju na to kako su i zašto njegova prava i slobode, zaštićene Ustavom, povređene osporenom odlukom.
33. Shodno tome, Sud zaključuje da je zahtev podnosioca očigledno neosnovan u skladu članom 48. Zakona i pravilima 36 (1) (d) i 36 (2) Poslovnika.

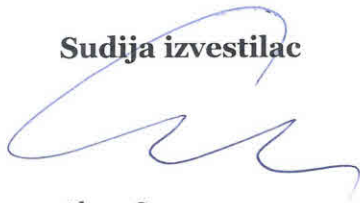
IZ OVIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova u skladu sa članom 48. Zakona i pravilima 36 (1) (d) i 36 (2) Poslovnika o radu, na zasedanju održanom 24. avgust 2015. godine je jednoglasno

ODLUČIO

- I. DA PROGLASI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. Ova odluka će biti dostavljena stranama i objavljena u Službenom listu, u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona i
- III. DA PROGLASI da ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Altay Suroy

Predsednica Ustavnog suda

Vjosa Rama-Hajrizi